

16. neděle v mezidobí A

*Kromě tebe není boha,
který by se o všechno staral. (Mdr 12,13)*

První čtení

Kniha Moudrosti 12,13.16-19

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

Druhé čtení

Římanům 8,26-27

(Bratři a sestry!) Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a (Bůh), který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Evangelium

Matouš 13,24-30

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: "Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: 'Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' A služebníci mu řekli: 'Máme jít a (plevel) sesbírat?' On však řekl: 'Ne. Jinak byste při sbírání plevele

mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní – a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly."¹

K zamyšlení

Všechna tři čtení dnešních dnů se snaží slovy různým způsobem vyjádřit rozdílné lidské zkušenosti:

– Růst postupuje pomalu a neviditelně, malé zárodky se musí opečovávat od počátku, protože mají svou nenahraditelnou hodnotu. První čtení posiluje naši naději, že Bůh kdykoliv poskytne lidem příležitost k růstu a novému začátku/obrácení...

– Člověk potřebuje neustále připomínat, aby neztratil ze zřetele ty malé zárodky a znamení. Zde se ukazuje jedna důležitá životní zkušenost: proces obrácení vyžaduje trpělivost a čas umět čekat.

– Nemůžeme se vyhnout napětí mezi tím, co už "je" a tím, co ještě "není": my všichni jsme na cestě ke dni našeho "dovršení", na této pouti však stále bolestně zažíváme naše slabosti a naše selhání. Duch Boží však zná naši nedokonalost a nenechá nás samotné na naší často velmi obtížné životní cestě. Druhé čtení nám slibuje odvahu, abychom čas čekání na konečné dovršení Božího království vydrželi a neztratili naději.

Všechny tyto životní zkušenosti jsou nejnázorněji vyjádřeny v evangeliu. Stejně jako sluhové hospodáře bychom chtěli ihned zakročit, když nám něco neseďí. Je pro nás těžké trpělivě a velkoryse čekat. Oproti tomu se hospodář stará především o pšenici: chce zrna dát co nejvíce prostoru k růstu a snaží se zabránit, aby nebyla pšenice omylem vytržena společně s koutkem. Na rozdíl od svých sluhů nevidí v první řadě koutky, ale příslibení, které v sobě nesou malé klasy. Pomáhá mu jeho životní zkušenost, že okamžik trpělivosti může zachránit před velkým neštěstím a opačně, okamžik netrpělivosti může zničit celý život.

Když si toto přeneseme na své životy, vyvstane otázka: Kdo si může dovolit zničit zlé bez toho, aby současně nezničil i to dobré? Existují vůbec čistě "zlý lidé" nebo existuje v každém člověku zlé i dobré? Jsme v pozici být schopni rozlišovat v našich vlastních srdcích "pšenici" a "koutky"; to zlé a dobré? Naše nitro můžeme přirovnat k velkému poli, na kterém se v žádném případě nenacházejí jen cenné rostliny, ale také odolné neznámé byliny, o kterých ihned nemůžeme říci, zda jsou ku prospěchu nebo ke škodě. Je tedy lepší v sobě nechat takovou "bylinu" povyrůst. Bůh má vždy možnosti jednat, i když lidé již žádnou možnost nevidí! Bůh je velký a spravedlivý. Čeká, každému dává šanci a nechává každého jít cestu ke svému konci. Dobro a zlo, pravda a omyl, jsou v sobě propletené. Neexistuje žádný blud, aniž by v něm bylo trochu pravdy, a tak i každá víra je doprovázena lidským selháním a omyly. Nejsme povolání k tomu, abychom byli vyplenění a zničeni, ale abychom vytvořili dokonalou a "očistěnou" společnost. Tuto úlohu smíme s důvěrou odevzdat Bohu. V době žní bude On sám oddělovat koutky od pšenice. Tehdy se nám otevrou oči. A možná to bude velké překvapení.

16. neděle v mezidobí A

*Kromě tebe není boha,
který by se o všechno staral. (Mdr 12,13)*

První čtení

Knihy Moudrosti 12,13.16-19

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žeš pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

Druhé čtení

Římanům 8,26-27

(Bratři a sestry!) Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a (Bůh), který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Evangelium

Matouš 13,24-43

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: "Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: 'Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' A služebníci mu řekli: 'Máme jít a (plevel) sesbírat?' On však řekl: 'Ne. Jinak byste při sbírání plevelu mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní – a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.'" Předložil jim další podobenství: "Nebeské království je jako hořčičné zrno, které člověk vzal a zasel na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyrostne je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích." Pověděl jim jiné podobenství: "Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měric

mouky, až se všechno prokvasilo." To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: 'Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.' Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: "Vylož nám to podobenství o pleveli na poli." Odpověděl: "Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové (toho) Zlého. Nepřítel, který ho zasel, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království každé pohoršení a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivě pece: tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši slyš!"

K zamyšlení

Všechna tři čtení dnešních dnů se snaží slovy různým způsobem vyjádřit rozdílné lidské zkušenosti:

– Růst postupuje pomalu a neviditelně, malé zárodky se musí opečovávat od počátku, protože mají svou nenahraditelnou hodnotu. První čtení posiluje naši naději, že Bůh kdykoliv poskytne lidem příležitost k růstu a novému začátku/obrácení...

– Člověk potřebuje neustále připomínat, aby neztratil ze zřetele ty malé zárodky a znamení. Zde se ukazuje jedna důležitá životní zkušenost: proces obrácení vyžaduje trpělivost a čas umět čekat.

– Nemůžeme se vyhnout napětí mezi tím, co už "je" a tím, co ještě "není": my všichni jsme na cestě ke dni našeho "dovršení", na této pouti však stále bolestně zažíváme naše slabosti a naše selhání. Duch Boží však zná naši nedokonalost a nenechá nás samotné na naší často velmi obtížné životní cestě. Druhé čtení nám slibuje odvahu, abychom čas čekání na konečné dovršení Božího království vydrželi a neztratil naději.

Všechny tyto životní zkušenosti jsou nejnázorněji vyjádřeny v evangeliu. Stejně jako sluhové hospodáře bychom chtěli ihned zakročit, když nám něco nesedí. Je pro nás těžké trpělivě a velkoryse čekat. Oproti tomu se hospodář stará především o pšenici: chce zrnu dát co nejvíce prostoru k růstu a snaží se zabránit, aby nebyla pšenice omylem vytržena společně s koukolem. Na rozdíl od svých sluhů nevidí v první řadě koukol, ale příslibení, které v sobě nesou malé klasy. Pomáhá mu jeho životní zkušenost, že okamžik trpělivosti může zachránit před velkým neštěstím a opačně, okamžik netrpělivosti může zničit celý život.

Když si toto přeneseme na své životy, vyvstane otázka: Kdo si může dovolit zničit zlé bez toho, aby současně nezničil i to dobré? Existují vůbec čistě "zlý lidé" nebo existuje v každém člověku zlé i dobré? Jsme v pozici být schopni rozlišovat v našich vlastních srdcích "pšenici" a "koukol"; to zlé a dobré? Naše nitro můžeme přirovnat k velkému poli, na kterém se v žádném případě nenacházejí jen cenné rostliny, ale také odolné neznámé byliny, o kterých ihned nemůžeme říci, zda jsou ku prospěchu nebo ke škodě. Je tedy lepší v sobě nechat takovou "bylinu" povyrůst.

Bůh má vždy možnosti jednat, i když lidé již žádnou možnost nevidí! Bůh je velký a spravedlivý. Čeká, každému dává šanci a nechává každého jít cestu ke svému konci. Dobro a zlo, pravda a omyl, jsou v sobě propletené. Neexistuje žádný blud, aniž by v něm bylo trochu pravdy, a tak i každá víra je doprovázena lidským selháním a omyly. Nejsme povolání k tomu, abychom byli vyplenění a zničení, ale abychom vytvořili dokonalou a "očistěnou" společnost. Tuto úlohu smíme s důvěrou odevzdat Bohu. V době žní bude On sám oddělovat koukol od pšenice. Tehdy se nám otevřou oči. A možná to bude velké překvapení.